

หลวงพ่อพระใส หรือ **หลวงพ่อกวีนนทัก** เป็นพระพุทธรูปที่มีประวัติความเป็นมานับตั้งแต่เริ่มพิธีเททองหล่อ โดยพระราชธิดาภคินีล้านช้างเป็นเจ้าศรัทธามาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ พิสดารมากมายพอสมควร จึงเป็นพระพุทธรูปที่มีชาวพุทธศาสนิกชน ตลอดจนสองฟากฝั่งแม่น้ำโขงให้ความเคารพบูชาศรัทธาเลื่อมใสกันอย่างมากและหลวงพ่อพระใสเองก็ได้ทรงความศักดิ์สิทธิ์แห่งองค์ท่านอยู่เสมอมาแม้ตราบเท่าทุกวันนี้พระบารมีของหลวงพ่อพระใสยังคงปกป้องแผ่คุ้มครองขจัดปัดเป่าภัยพิบัติให้แก่ผู้หวังพึ่งอย่างไม่เสื่อมคลาย ดังจะเห็นได้อย่างแจ่มชัดจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเมื่อคราวที่เครื่องบินของบริษัทเดินอากาศไทย ประสบอุบัติเหตุบริเวณทุ่งนาคลองรังสิต เมื่อปลายเดือนเมษายน ๒๕๒๓ ซึ่งเหตุการณ์ครั้งนั้นเรายังคงจำกันได้ว่ามีผู้โดยสารสองท่าน ที่ไม่ได้รับบาดเจ็บอะไรเลย สามารถลุกขึ้นเดินกลับบ้านได้ทันที ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล และหนึ่งในสองท่านนั้นคือ คุณศักดิ์ดา อัครเมธาพิทยอดิต ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดหนองคาย ก่อนออกเดินทางไปมัสการหลวงพ่อพระใสพร้อมกับบูชาหลวงพ่อพระใสจำลองขนาดหน้าตัก ๕ นิ้ว นำขึ้นเครื่องบินเดินทางไปด้วย เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นทั้งคนและองค์พระ กลับไม่เป็นอะไรเลย ทั้ง ๆ ที่องค์พระก็เป็นเพียงวัตถุทองเหลืองชนิดหนึ่ง ไม่มีความมั่นคงแข็งแรงเป็นพิเศษอะไรนัก น่าที่จะบอบสลายแตกทำลายไปเหมือนกับวัตถุอื่น ๆ แต่เหตุการณ์กับปรากฏว่าองค์พระนั้นได้ตั้งอยู่ในลักษณะปกติธรรมดาบนปีกเครื่องบินที่หักข้างหนึ่ง โดยไม่มีส่วนใดแตกหักบอบสลายเลย ซึ่งเหตุการณ์ในครั้งนี้นับเป็นปาฏิหาริย์ที่รู้เห็นกันอย่างกว้างขวางจนมีสื่อมวลชนหลายแขนงเสนอภาพ และข่าวอย่างละเอียด พร้อมกันตั้งสมณานามหลวงพ่อพระใส จึงเป็นที่มาของคำว่า

“พระพุทธรูปปาฏิหาริย์” บ้าง “ยิ่งกว่าอัศจรรย์” บ้าง

ภาค ประเพณี

เทศกาลตรุษสงกรานต์ ทุกวันที่ ๑๓-๑๗ เมษายนของทุกปี จะมีการสมโภชและสงฆ์นำหลวงพ่อพระใส ประกอบพิธีอัญเชิญและแห่รอบเมืองหนองคาย ให้ประชาชนทั่วไปได้รดสรง มีการบำเพ็ญบุญตลอดงาน มีมหรสพครบถ้วนตามประเพณี และเข้าวันที่ ๑๘ เมษายน อัญเชิญขึ้นสู่แท่นประดิษฐานในพระอุโบสถ เพื่อให้พุทธศาสนิกชนได้กราบไหว้บูชาทุกวัน

แผนที่เดินทางไปมัสการหลวงพ่อพระใส

วัดโพธิ์ชัย (พระอารามหลวง)

อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ๔๓๐๐๐

โทร. ๐-๔๒๔๑-๑๑๒๘, ๐-๔๒๔๒-๐๗๔๗,
๐-๔๒๔๖-๐๙๓๘, ๐-๔๒๔๒-๓๙๕๙,
๐-๔๒๔๖-๐๒๔๗

โทรสาร : ๐-๔๒๔๖-๐๔๗๕, ๐-๔๒๔๖-๑๑๒๔

www.watphochai.net

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มิตรไทย จ.หนองคาย โทร. ๐-๔๒๔๑-๑๑๔๔

หลวงพ่อพระใส

(พระคู่บ้านคู่เมืองจังหวัดหนองคาย)

ทำอธิษฐานหลวงพ่อพระใส

ว่า นะโม ๓ จบ

อระหัน พุทโธ โพธิชะโย เสวยะคุณ

โพธิสัตโต มะหาลาโก ปิยัง มะมะ

กะวันตุ โน โทตุ สัพพะทา

• ประวัติ หลวงพ่อพระใส •

หลวงพ่พระใส เป็นพระพุทธรูปขัดสมาธิราบปางมารวิชัยหล่อด้วยทองสีสุก มีพระรูปลักษณะงดงามมาก ขนาดหน้าตัก กว้าง ๒ ศีบ ๘ นิ้ว ส่วนสูงจากพระขงฆ์เบื้องล่างถึงยอดพระเกศ ๔ ศีบ ๑ นิ้ว ของช่างไม้

ปัจจุบันได้ประดิษฐานอยู่ภายในพระอุโบสถวัดโพธิ์ชัย (พระอารามหลวง) อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เป็นพระพุทธรูปที่ชาวจังหวัดหนองคายนับถือว่าศักดิ์สิทธิ์มากและเป็นที่เคารพสักการะอย่างยิ่ง

ประวัติการสร้างซึ่งเป็นอศกรรย์ยิ่งนัก

สมเด็จพระบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้ทรงความเห็นไว้ในหนังสือตำนานพุทธเจดีย์สยาม หน้า ๑๐๒ ว่า **พระพุทธรูปล้านช้างที่งามยิ่งกว่าองค์อื่น คือ พระสุก พระเสริม พระใส โดยมีพระราชธิดา ๓ พระองค์แห่งกษัตริย์ล้านช้างเป็นเจ้าของศรัทธา**

พิธีหล่อ มีคนสูบเตาหลอมทองอยู่ไม่ขาดระยะนับเป็นเวลา ๗ วัน จนถึงวันที่ ๘ เวลาเพลเหลือแต่หลวงตากับสามเถรน้อยรูปหนึ่งทำการสูบเตาอยู่ ปรากฏมีชีปะขาวคนหนึ่งมาขอสูบเตาช่วย หลวงตาและสามเถรน้อยขึ้นไปฉันเพลและแล้วสิ่งที่เป็นอศกรรย์ที่ทุกคนเห็นก็คือทุกคนแลเห็นคนสูบเตามากกว่าผิดปกติ ท่อเตาก็มีมาก แต่สะคนเป็นชีปะขาวหมดและทองได้ถูกเทลงในเบ้าทั้ง ๓ เบ้าเรียบร้อยแล้ว และไม่ปรากฏเห็นชีปะขาวนั้นอีกเลย

การประดิษฐาน เดิมทีนั้นหลวงพ่พระใสได้ประดิษฐาน ณ เมืองหลวงของอาณาจักรล้านช้าง พ.ศ. ๒๓๒๑ สมัยกรุงธนบุรี

ได้อัญเชิญมาไว้ที่เมืองเวียงคำ และถูกเชิญมาประดิษฐานไว้ที่วัดโพธิ์ชัย เมืองเวียงจันทน์อีก ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบัญชาให้สมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาศักดิ์พลเสถียรอัญเชิญพระพุทธรูปทั้งสามจากอาณาจักรล้านช้างสู่สยามประเทศ โดยอัญเชิญมาจากภูเขาควายขึ้นประดิษฐานบนแพไม้ไผ่ ซึ่งผูกติดกันอย่างมั่นคงล่องมาตามลำน้ำโขงเมื่อล่องมาถึงตรงบ้านเวินแท่นในขณะนั้นเกิดอศกรรย์แท่นของพระสุกได้เกิดแตกแพจมลงไปในน้ำ โดยเหตุที่มีพายุลัดแรงจัดและบริเวณแห่งนั้นได้นามว่า **“เวินแท่น”**

การล่องแพก็ยกล่องมาตามลำตบจนถึงน้ำโขง (ปากน้ำโขง) เจียงกับบ้านหนองกุง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย ได้เกิดพายุใหญ่เสียงฟ้าคำรามคะนองร่ำลั่น ในที่สุดพระสุกได้แตกแพจมลงไปในน้ำ ซึ่งอาการวิปริตต่าง ๆ ก็ได้หายไปเป็นอศกรรย์ยิ่ง บริเวณนั้นจึงได้ชื่อว่า **“เวินสุก”** และพระสุกก็จมอยู่ในน้ำตรงนั้น มาจนถึงปัจจุบันนี้

ก็ยังเหลือแต่พระเสริม พระใสที่ได้นำขึ้นมาถึงเมืองหนองคาย พระเสริมนั้นได้อัญเชิญประดิษฐานไว้ ณ วัดโพธิ์ชัย ส่วนพระใสได้อัญเชิญประดิษฐานไว้ ณ วัดหอก่อง (ปัจจุบัน คือ วัดประดิษฐ์ธรรมคุณ)

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๔ สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดเกล้าฯ ให้ขุนวรธานีและเจ้าเหม็น (ข้าหลวง) อัญเชิญพระเสริมจากวัดโพธิ์ชัยหนองคาย ไปกรุงเทพฯ และอัญเชิญพระใส จากวัดหอก่องขึ้นประดิษฐาน บนเกวียนจะอัญเชิญลงกรุงเทพฯ ด้วย แต่พอมาถึงวัดโพธิ์ชัย หลวงพ่พระใสได้แสดงปาฏิหาริย์จนเกวียนหัก จึงอัญเชิญลงไปได้ แต่พระเสริมลงกรุงเทพฯ ประดิษฐาน ณ วัดปทุมวนาราม ส่วนหลวงพ่พระใสได้อัญเชิญประดิษฐานไว้ ณ วัดโพธิ์ชัย อำเภอเมืองหนองคาย จนถึงปัจจุบัน

เมื่อองค์หลวงพ่พระใสมาประดิษฐานอยู่ ณ วัดโพธิ์ชัย แล้วอาศัยที่ให้เห็นความศักดิ์สิทธิ์และอศกรรย์หลายประการ จึงเป็นที่ศรัทธาเคารพนับถือ และสักการบูชาของประชาชนที่มีแต่หลวงพ่พระใส ที่ให้ความสำเร็จความร่มเย็นเป็นเหมือนร่มโพธิ์ร่มไทร ที่ให้พุทธศาสนิกชนชาวไทยได้ยึดเหนี่ยวจิตใจและธำนาถภาพความศักดิ์สิทธิ์ ความอศกรรย์ขององค์หลวงพ่พระใส จนได้สมญาว่า **“หลวงพ่เกวียนหัก”** แม้ตราบเท่าทุกวันนี้พระบารมีที่คุ้มครองและพระเมตตาธรรมขององค์หลวงพ่พระใส ยังคงแผ่ปกป้องกันคุ้มครองขจัดปัดเป่า

ภัยพิบัติให้ แก่ผู้หวังพึ่งบารมีอย่างไม่เสื่อมคลายเป็นที่อศกรรย์ยิ่งยิ่งกว่าอศกรรย์ อีกทั้งยังทำให้วัดโพธิ์ชัยเป็นสถานที่ท่องเที่ยวให้พุทธศาสนิกชน จากทั่วประเทศและพี่น้องชาวต่างชาติได้มาสักการบูชาหลวงพ่พระใส อย่างไม่ขาดสาย

ภาคปาฏิหาริย์ของหลวงพ่พระใส

หลวงพ่พระใสเป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์ แต่เดิมมาปรากฏตามประวัติว่าเมื่อรัชสมัยพระเจ้าสุริยวงศ์จะเสด็จเสวยราชย์ขึ้นครองนครเวียงจันทน์ พระองค์ได้ทรงตั้งจิตอธิษฐาน เฉพาะพระพักตร์ของหลวงพ่พระใสว่า ถ้าการปกครองไพร่ฟ้าของข้าพเจ้าจะเป็นไปด้วยความสันติสุขปราศจากศัตรูหมู่ไพร่ที่จะมาเบียดเบียนแล้ว ขอให้หลวงพ่พระใสแสดงเหตุอศกรรย์ให้ประจักษ์ ครั้นถึงเสวยราชย์เดือนอ้าย ได้เกิดอศกรรย์ขึ้นตามคำอธิษฐาน คือ ฟ้าตกคะนองร่ำลั่น หวั่นไหวแลบแปลบปลาบสายฟ้าพาดสนั่น ลั่นสะเทือน แต่จะได้เป็นอันตรายแก่คน และสัตว์ก็หาไม่ได้ นิมิตอศกรรย์นั้นปรากฏว่า พระองค์ได้เสวยราชย์ทรงปกครองไพร่ฟ้าประชาชนได้อยู่เย็นเป็นสุขโดยทั่วหน้ากันตลอดรัชสมัยของพระองค์

ความอศกรรย์หรือะกนิหารครั้งที่สอง คราวที่ขุนวรธานี อัญเชิญหลวงพ่พระใสออกจากวัดหอก่อง เพื่อที่จะนำไปกรุงเทพฯ ปรากฏว่าพออัญเชิญมาถึงวัดโพธิ์ชัย ปรากฏจะนำไปพร้อมกับพระเสริม คนที่สมมติให้เป็นพราหมณ์ผู้อัญเชิญหลวงพ่พระใสไปนั้น ไม่สามารถลากเกวียน ซึ่งประดิษฐานหลวงพ่พระใสให้เคลื่อนต่อไปได้แม้จะใช้เครื่องจุกที่สุดความสามารถเช่นเดียวกัน ได้ทำการอ้อนวอนด้วยประการต่างๆ ก็ไม่เป็นผล จนในที่สุด เกวียนได้หักลง คราวนี้ได้หาเกวียนใหม่มาเป็นที่ประดิษฐาน แต่ก็อศกรรย์อีกครั้ง เพราะไม่สามารถจะนำให้เคลื่อนที่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น จึงปรึกษากันว่าจะอัญเชิญไปประดิษฐานไว้ที่วัดโพธิ์ชัยแล้วก็ทำการอ้อนวอน เป็นผลดังใจนึก พอเข้ามาหาเพียงไม่กี่คน หลวงพ่พระใสก็ถูกยกขึ้น ประดิษฐานไว้ในอุโบสถวัดโพธิ์ชัย ให้คณะเราได้กราบไหว้เคารพสักการะบูชาและเป็นเกียรติอันสูงส่งแก่ชาวจังหวัดหนองคายมาตลอดจนบัดนี้

ในคราวต่อมาองค์หลวงพ่พระใสก็ได้แสดงความอศกรรย์อีกหลายครั้ง เช่น เมื่อคราวที่ขุนเขาวัว เป็นผู้เชิญหลวงพ่พระใส ขณะที่ทางวัดโพธิ์ชัยมีงานสมโภชหลวงพ่พระใส ได้มีท่านผู้หนึ่งซึ่งเดินทางมาจากต่างถิ่นไม่ผู้เชื่อความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่พระใสมากนัก เพื่อเป็นการทดลองจึงได้พูดว่าถ้าหากหลวงพ่ศักดิ์สิทธิ์จริงขอให้บันดาลให้ฟ้าผ่าที่ ทุนโดนตนเองฟ้าก็ผ่าลงมาจริงๆ

• ประวัติวัดโพธิ์ชัย •

หลวงพ่อบุญรอด เป็นพระพุทธรูปขัดสมาธิราบปางมารวิชัย หล่อด้วยทองสีสุก มีพระรูปลักษณะงดงามมาก ขนาดหน้าตัก กว้าง ๒ ศอก ๔ นิ้ว ส่วนสูงจากพระขมับเบื้องล่างถึงยอดพระเกศ ๔ ศอก ๑ นิ้ว ของช่างไม้

ปัจจุบันได้ประดิษฐานอยู่ภายในพระอุโบสถวัดโพธิ์ชัย (พระอารามหลวง) อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เป็นพระพุทธรูปที่ชาวจังหวัดหนองคายนับถือว่าศักดิ์สิทธิ์มากและเป็นที่เคารพสักการะอย่างยิ่ง

ประวัติการสร้างซึ่งเป็นอศรรยียิ่งนัก

สมเด็จพระบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้ลงความเห็นไว้ในหนังสือตำนานพุทธเจดีย์สยาม หน้า ๑๐๒ ว่า **พระพุทธรูปล้านช้างที่งามยิ่งกว่าองค์อื่น คือ พระสุก พระเสริม พระใส** โดยมีพระราชธิดา ๓ พระองค์แห่งกษัตริย์ล้านช้างเป็นเจ้าของศรัทธา

พิธีหล่อ มีคนสูบเตาหลอมทองอยู่ไม่ขาดระยะนับเป็นเวลา ๗ วัน จนถึงวันที่ ๘ เวลาเพลเหลือแต่หลวงตาทั้งสามเถรน้อยรูปหนึ่งทำการสูบเตาอยู่ ปรากฏมีชีปะขาวคนหนึ่งมาขอสูบเตาช่วย หลวงตาและสามเถรน้อยขึ้นไปฉันเพลและแล้วสิ่งที่ เป็นอศรรยียิ่ง ที่ทุกคนเห็นก็คือทุกคนแลเห็นคนสูบเตามากกว่ามืดปกติ ท่อเตาก็มีมาก แต่ละคนเป็นชีปะขาวหมดและทองได้ถูกเทลงในเบ้าทั้ง ๓ เบ้าเรียบร้อยแล้ว และไม่ปรากฏเห็นชีปะขาวนั้นอีกเลย

การประดิษฐาน เดิมทีนั้นหลวงพ่อบุญรอดได้ประดิษฐาน ณ เมืองหลวงของอาณาจักรล้านช้าง พ.ศ. ๒๓๒๑ สมัยกรุงธนบุรี

ได้อัญเชิญมาไว้ที่เมืองเวียงคำ และถูกเชิญมาประดิษฐานไว้ที่วัดโพธิ์ชัย เมืองเวียงจันทน์อีก ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบัญชาให้สมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาศักดิ์พลเสถียรอัญเชิญพระพุทธรูปทั้งสามจากอาณาจักรล้านช้างสู่สยามประเทศ โดยอัญเชิญมาจากภูเขาศวายุขึ้นประดิษฐานบนแพไม้ไผ่ ซึ่งผูกติดกันอย่างมั่นคงล่องมาตามลำน้ำโขง เมื่อล่องมาถึงตรงบ้านเวินแท่นในขณะนั้นเกิดอศรรยียิ่ง แท่นของพระสุกได้เกิดแตกแพจมลงไปในน้ำ โดยเหตุที่มีพายุพัดแรงจัดและบริเวณแห่งนั้นได้นามว่า **"เวินแท่น"**

การล่องแพก็ยกล่องมาตามลำตบจนถึงน้ำโขง (ปากน้ำโขง) เจียงกับบ้านหนองกุง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย ได้เกิดพายุใหญ่เสียงฟ้าคำรามคะนองร้องลั่น ในที่สุดพระสุกได้แตกแพจมลงไปในน้ำ ซึ่งอาการวิปริตต่าง ๆ ก็ได้หายไปเป็นอศรรยียิ่ง บริเวณนั้นจึงได้ชื่อว่า **"เวินสุก"** และพระสุกก็จมอยู่ในน้ำตรงนั้น มาจนถึงปัจจุบันนี้

ก็ยังเหลือแต่ พระเสริม พระใส ที่ได้นำขึ้นมาถึงเมืองหนองคาย พระเสริมนั้นได้อัญเชิญประดิษฐานไว้ ณ วัดโพธิ์ชัย ส่วนพระใสได้อัญเชิญประดิษฐานไว้ ณ วัดหอก่อง (ปัจจุบัน คือ วัดประติษฐานธรรมคุณ)

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๔ สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดเกล้าฯ ให้ขุนวรธานีและเจ้าเหม็น (ข้าหลวง) อัญเชิญพระเสริมจากวัดโพธิ์ชัยหนองคาย ไปกรุงเทพฯ และอัญเชิญพระใส จากวัดหอก่องขึ้นประดิษฐาน บนเกวียนจะอัญเชิญลงกรุงเทพฯ ด้วย แต่พอมาถึงวัดโพธิ์ชัย หลวงพ่อบุญรอดได้แสดงปาฏิหาริย์จนเกวียนหัก จึงอัญเชิญลงไปไม่ได้ ได้แต่พระเสริมลงกรุงเทพฯ ประดิษฐาน ณ วัดพุทธมามาราม ส่วนหลวงพ่อบุญรอดได้อัญเชิญประดิษฐานไว้ ณ วัดโพธิ์ชัย อำเภอเมืองหนองคาย จนถึงปัจจุบัน

เมื่อองค์หลวงพ่อบุญรอดมาประดิษฐานอยู่ ณ วัดโพธิ์ชัย แล้วอาศัยที่ได้เห็นความศักดิ์สิทธิ์และอศรรยียิ่งหลายประการ จึงเป็นที่ศรัทธาเคารพนับถือ และสักการบูชาของประชาชนที่มีแต่หลวงพ่อบุญรอด ที่ให้ความสำเร็จความปรารถนาเป็นเสมือนร่มโพธิ์ร่มไทร ที่ให้พุทธศาสนิกชนชาวไทยได้ยึดเหนี่ยวจิตใจและศรัทธาความศักดิ์สิทธิ์ ความอศรรยียิ่งขององค์หลวงพ่อบุญรอด จนได้สมญาว่า **"หลวงพ่อบุญรอด"** แม้ตราบเท่าทุกวันนี้ พระบารมีที่คุ้มครองและพระเมตตาธรรมขององค์หลวงพ่อบุญรอด ยังคงแผ่ปกปักรักษาคุ้มครองขจัดปัดเป่า

ภัยพิบัติให้ แก่ผู้หวังพึ่งบารมีอย่างไม่เสื่อมคลายเป็นที่อศรรยียิ่งยิ่งกว่าอศรรยียิ่ง อีกทั้งยังทำให้วัดโพธิ์ชัยเป็นสถานที่ท่องเที่ยวให้พุทธศาสนิกชน จากทั่วประเทศและพี่น้องชาวต่างชาติได้มาสักการบูชาหลวงพ่อบุญรอด อย่างไม่ขาดสาย

ภาคปาฏิหาริย์ของหลวงพ่อบุญรอด

หลวงพ่อบุญรอดเป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์ แต่เดิมมีปรากฏตามประวัติว่า เมื่อรัชสมัยพระเจ้าสุริยวงศ์ จะเสด็จเสวยราชย์ขึ้นครองนครเวียงจันทน์ พระองค์ได้ทรงตั้งจิตอธิษฐาน เฉพาะพระพักตร์ของหลวงพ่อบุญรอดว่า ถ้าการปกครองไพร่ฟ้าของข้าพเจ้าจะเป็นไปด้วยความสันติสุขปราศจากศัตรูหมู่ไพร่ที่จะมาเบียดเบียนแล้ว ขอให้หลวงพ่อบุญรอดแสดงเหตุอศรรยียิ่งให้ประจักษ์ ครั้นถึงเสวยราชย์เดือนอ้าย ได้เกิดอศรรยียิ่งขึ้นตามคำอธิษฐาน คือ ฟ้าคึกคะนองร้องลั่น หนวันไหวแลบแปลบปลาบสายฟ้าฟาดสนั่น ลั่นสะเทือน แต่จะได้เป็นอันตรายแก่คน และสัตว์ก็หาไม่ได้ นิमितอศรรยียิ่งนั้นปรากฏว่า พระองค์ได้เสวยราชย์ทรงปกครองไพร่ฟ้าประชาชนได้อยู่เย็นเป็นสุขโดยทั่วหน้ากัน ตลอดรัชสมัยของพระองค์

ความอศรรยียิ่งหรือปาฏิหาริย์ครั้งที่สอง คราวที่ขุนวรธานี อัญเชิญหลวงพ่อบุญรอดออกจากวัดหอก่อง เพื่อที่จะนำไปกรุงเทพฯ ปรากฏว่าพออัญเชิญมาถึงวัดโพธิ์ชัย ปรากฏจะนำไปพร้อมกับพระเสริม คนที่สมมติให้เป็นพราหมณ์ผู้อัญเชิญหลวงพ่อบุญรอดไปนั้น ไม่สามารถลากเกวียน ซึ่งประดิษฐานหลวงพ่อบุญรอดให้เคลื่อนต่อไปได้แม้จะใช้เครื่องจุกที่สุดความสามารถเช่นเดียวกัน ได้ทำการอ้อนวอนด้วยประการต่างๆ ก็ไม่เป็นผล จนในที่สุด เกวียนได้หักลง คราวนี้ได้หาเกวียนใหม่มาเป็นที่ประดิษฐาน แต่ก็อศรรยียิ่งอีกครั้ง เพราะไม่สามารถจะนำไปเคลื่อนที่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น จึงปรึกษากันกันว่า จะอัญเชิญไปประดิษฐานไว้ที่วัดโพธิ์ชัย แล้วก็ทำการอ้อนวอน เป็นผลดังใจนึก พอเข้ามาหาเพียงไม่กี่คน หลวงพ่อบุญรอดก็ถูกยกขึ้น ประดิษฐานไว้ในอุโบสถวัดโพธิ์ชัย ให้คณะเราได้กราบไหว้เคารพสักการะบูชาและเป็นเกียรติอันสูงส่งแก่ชาวจังหวัดหนองคายมาตลอดจนบัดนี้

ในคราวต่อมา องค์หลวงพ่อบุญรอดก็ได้แสดงความสามารถอศรรยียิ่งอีกหลายครั้ง เช่น เมื่อคราวที่ขุนเขาวัว เป็นผู้เชิญหลวงพ่อบุญรอดขึ้นขณะที่ทางวัดโพธิ์ชัยมีงานสมโภชหลวงพ่อบุญรอด ได้มีท่านผู้หนึ่งซึ่งเดินทางมาจากต่างถิ่น ไม่เชื่อความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อบุญรอดมากนัก เพื่อเป็นการทดลองจึงได้พูดว่าถ้าหากหลวงพ่อบุญรอดศักดิ์สิทธิ์จริงขอให้บันดาลให้ฟ้าผ่าที่ หันโดนตนเองฟ้าก็ผ่าลงมาจริง ๆ